

ת"פ 3270/09/22 - נטקרקר טכנולוג'י פתרונות בע"מ 2. יבגניה רוזנוויר נגד מדינת ישראל- רשות המיסים - לשכה משפטית - מחלקה פלילית

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 3270-09-22 מדינת ישראל- רשות המיסים - לשכה משפטית - מחלקה פלילית נ'
רוזנוויר ואח'

מספר בקשה: 3

לפני כבוד השופט אביב שרון
המבקשות:
נגד
המשיבה:
1. נטקרקר טכנולוג'י פתרונות בע"מ 2. יבגניה רוזנוויר
מדינת ישראל- רשות המיסים - לשכה משפטית - מחלקה
פלילית

בקשה לאיסור פרסום ולקיום דיון בדלתיים סגורות

החלטה

לפניי בקשה (מתוקנת) לקיום הדיון בדלתיים סגורות, בהתאם לסעיף 68(ב)(8) לחוק בתי המשפט, ולמתן צו איסור פרסום בהתאם לסעיף 23(א) לחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999 - הכל בהתייחס לפרסום מחזוריה העסקיים של מבקשת 1 במסגרת כתב האישום שהוגש נגד המבקשות ולצפוי לעלות במסגרת ניהול ההליך.

רקע

1. נגד המבקשות - חברה פרטית העוסקת במתן פתרונות תוכנה בתחום מערכות מידע ומחשוב, והמנהלת הפעילה שלה - הוגש כתב אישום המייחס להן שתי עבירות של **אי הגשת דין וחשבון**, בניגוד לסעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 - זאת בגין אי הגשת דו"חות בצירוף מאזן ודו"ח רווח והפסד מאושרים על ידי רואה חשבון על הכנסותיה של מבקשת 1 לשנות המס 2018 ו-2019.

2. בכתב האישום נזכרו מחזוריה העיסקיים השנתיים של מבקשת 1, כפי שזו דיווחה לרשויות מע"מ, ובגין איזכור זה, וצפי שהנתונים האמורים יידונו במהלך ניהול התיק, הגישו המבקשות בקשה זו לקיום הדיון בדלתיים סגורות ולמתן צו איסור פרסום בנוגע לפרטים אלה.

טיעוני ב"כ הצדדים

3. ב"כ המבקשות מפנה לסעיף 5 לחוק עוולות מסחריות המגדיר "סוד מסחרי", כדלקמן -

עמוד 1

"סוד מסחרי" - 'סוד' - מידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת הרבים ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר סודיותו מקנה לבעליו יתרון עסקי על פני מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט אמצעים סבירים לשמור על סודיותו".

עוד מפנה ב"כ המבקשות לסעיף 23(א) לחוק עוולות מסחריות הקובע -

"בית המשפט רשאי, מיוזמתו או על פי בקשה, לתת צו להבטיח כי סוד מסחרי של בעל דין או של אדם אחר שהתגלה בהליך משפטי לא יפורסם".

וכן לסעיף 68(ב)(8) לחוק בתי המשפט הקובע -

"בית משפט רשאי לדון בענין מסויים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם ראה צורך בכך באחת מאלה: ... לשם הגנה על סוד מסחרי".

4. נטען שמחזוריה העיסקיים של מבקשת 1 המפורטים בכתב האישום, פרטים אודות היקף הפעילות המסחרית שלה, כפי שייפרשו לפני בית המשפט במהלך ניהול התיק, הם סודות מסחריים שלה הראויים להגנה מפני חשיפתם בפני הציבור הרחב בכלל, ובפני חברות המתחרות במבקשת 1 בפרט, ועל כן, חרף העובדה שכתב האישום פתוח לציבור כבר מעת הגשתו (ספטמבר 2022), עדיין יש ליתן צו איסור פרסום ולקיים את הדיון בדלתיים סגורות על מנת שלא לאפשר את המשך הפגיעה במבקשות.

נטען שמדובר באישום בעבירה "טכנית" של אי הגשת דו"ח במועד ולא ברור כיצד חשיפת מחזוריה העיסקיים, כמו גם היקף פעילותה המסחרית של מבקשת 1, רלוונטיים להוכחת האשמה. לצורך הגנתן יצטרכו המבקשות לחשוף את מלוא ההתנהלות הפיננסית החשבונאית הפנימית שלהן, לרבות התנהלותן ויחסייהן עם רואה החשבון המבקר, ועל כן, אין מדובר בפרטים בעלי אופי סטנדרטי הנחשפים כדרך השגרה במרבית ההליכים המערבים שאלות מיסוייות, כתגובת המשיבה.

ב"כ המבקשות הפנה לרע"א 382/16 **יהל ואח' נ' פקיד שומה תל אביב 4** (13.7.16), שעניינו בקשה להשמטת שמותיהם של המבקשים מפסק דין שניתן בהליך מס אזרחי בעניינם, שם נקבע כי סגירת הדלתיים מכוח סעיף 154(ג) לפקודת מס הכנסה נועדה לאפשר לנישום למסור מידע מלא על עסקו והכנסותיו, בלי לחשוש מגילוי סודות מסחריים, וזאת על מנת שניתן יהיה לגבות ממנו מס אמת המתבסס על נתוני אמת מלאים. הדלתיים בהליך נסגורות לפני שהנישום חושף את פרטי המידע וכך מובטח לו שכל והמידע שימסור יימצא ככזה שלא ראוי לפרסמו, ניתן יהיה למנוע את הפרסום, ולאחר שההליך מסתיים, כשלפני בית המשפט פרושים כל פרטי המידע שנחשפו, באפשרותו לשקול בדיעבד את טיבם ואופיים, ואת הנזק שעלול להיגרם מפרסומם.

ב"כ המבקשות הפנה לזכות לסודיות העומדת למבקשות מכוח סעיפים 231 ו-232 לפקודת מס הכנסה, הקובעים כי עובדי מס הכנסה וכל אדם הממלא תפקיד רשמי או עוסק בענין בהתאם לפקודה, יתייחס לכל נתון כספי של נישום כדבר שבסוד ולא יידרש להראות כל דו"ח או דבר דומה שהגיע אליו מכוח עבודתו, אלא במידה שדרוש לעשות כן. נטען

שהסודיות על ענייניו של נישום נסוגה במסגרת ההליכים הפליליים, רק אם המידע דרוש לצורך הוכחת העבירה. בענייננו, נטען, שאין הדבר דרוש להוכחת עבירה "טכנית" של אי הגשת דו"ח.

5. ב"כ המשיבה מבקשת לדחות את הבקשה וטעמיה מובאים בתגובותיה מיום 20.10.22 ו-3.11.22.

דין והכרעה

6. לאחר שקראתי את שתי הבקשות (המקורית והמתוקנת) ואת תגובות המשיבה, באתי לכלל מסקנה שיש לדחות את הבקשה. להלן טעמיי.

7. אין חולק שעל פי סעיף 68(ב)(8) לחוק בתי המשפט רשאי בית המשפט לדון בענין מסויים בדלתיים אם ראה צורך בכך לשם הגנה על סוד מסחרי. כפועל יוצא מכך, נאסר לפרסם כל דבר על דיון שהתנהל בדלתיים סגורות, אלא ברשות בית המשפט (סעיף 70(א) לחוק).

8. נשאלת השאלה האם מידע על מחזור עיסקי של חברה פרטית (שאינה מחוייבת לפרסם נתונים אודות מחזורים עסקיים ונתונים פיננסיים אחרים כחברה ציבורית), כפי שפורט בכתב האישום, וכן "התנהלות פיננסית וחשבונית פנימית של נאשמת 1, לרבות התנהלותה ויחסיה עם רואה החשבון המבקש", כלשון הבקשה - הם "סוד מסחרי" שראוי לקיים את הדיון בדלתיים סגורות בגינו ולאסור פרסום מידע אודותיו?

סעיף 5 לחוק עוולות מסחריות מגדיר "סוד מסחרי" כ"**מידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת הרבים ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר סודיותו מקנה לבעליו יתרון עסקי על פני מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט אמצעים סבירים לשמור על סודיותו**".

אין חולק שמחזורה העיסקי של מבקשת 1 עונה על הגדרת "מידע עסקי". כמו כן, כאמור, נוכח העובדה שמבקשת 1 הינה חברה פרטית שאינה מחוייבת על פי דין למסור דין וחשבון לציבור אודות נתונה העיסקיים, הרי שמדובר במידע שאינו נחלת הרבים ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים. ניתן אף להניח, לטובת המבקשות, שהן נוקטות אמצעים סבירים לשמור על סודיותו של אותו מידע.

ואולם, עדיין על המבקשות להוכיח שסודיות הנתונים מקנה להן יתרון עסקי על פני מתחריהן. כיצד חשיפת מחזוריה העסקיים של מבקשת 1 מן השנים 2018 ו-2019, והתנהלותה מול רואה החשבון המבקר, תביא בהכרח לפגיעה במבקשות ולהקניית יתרון עסקי על פניהן למתחריהן? מענה לשאלה זו לא ניתן בבקשה המקורית מיום 7.10.22 ואף לא בבקשה המתוקנת מיום 26.10.22.

הנה כי כן, כלל לא בטוח שהמידע שבנדון חוסה תחת ההגדרה של "סוד מסחרי" כמשמעותו בסעיף 5 לחוק עוולות מסחריות, אלא מדובר, לכל היותר, ב"**אינטרס כלכלי חלש יותר**" (ראה והשווה: עע"מ 11120/08 **התנועה לחופש המידע נ' מדינת ישראל - רשות ההגבלים העיסקיים** (17.10.10, בפיסקה 12), ועל כן, אף לא ניתן לקבוע שסעיף 23(א) לחוק חל בנסיבות הענין.

9. יחד עם זאת, אף אם אניח שמדובר בסוד מסחרי כמשמעותו בסעיף 5 לחוק עוולות מסחריות, עדיין נשאלת השאלה האם יש להורות על סגירת הדלתיים לשם מתן הגנה עליו? נקודת המוצא לענייננו היא עיקרון פומביות הדיון המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט. בהתאם לעיקרון על זה, ככלל, פרטיו של הליך משפטי, לרבות זהות בעלי הדין ותכנם של הדיונים המתקיימים במסגרתו, יהיו גלויים לציבור. איסור הפרסום נתון לשיקול דעתו של בית המשפט ונפסק שאת החריגים לעקרון הפרסום יש לפרש בצמצום (בש"פ 5759/04 **תורג'מן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(6) 658). עוד נקבע כי טענות לפגיעה כלכלית לא מצדיקות הטלת צו איסור פרסום, שכן פגיעה כזו היא חלק מהנזק הרגיל הנלווה לפרסום שמו של חשוד בפלילים או של חברה החשודה בפלילים (בש"פ 1071/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.2.10)).

הנה כי כן, נוכח הוראות החוק והפסיקה, כמפורט לעיל, פרסום שמות הנאשמים, קיומם של הליכים פליליים בעניינים ותכנם של הדיונים, הוא הכלל, ועל המבקש לסגור את הדלתיים ולאסור פרסום אודות תוכן הדיונים המתנהלים בבית המשפט להוכיח שלמבקש ייגרם נזק חמור, ושהנזק שייגרם למבקש כתוצאה מקיום הדיון בדלתיים פתוחות ומפרסום תוכן הדיונים, עולה על התועלת שתצמח לציבור מפרסום העניין.

במקרה שלפניי, באתי לכלל מסקנה שהכף נוטה בבירור לעבר פומביות הדיון. כאמור, אף אם אצא מהנחה שהעניינים עליהם נסובה הבקשה עונים על ההגדרה של "סוד מסחרי", עדיין לא הוכח לפניי נזק חמור שייגרם למבקשות אם הנתון בדבר מחזוריה העיסוקיים של מבקשת 1 בשנים 2018 ו-2019 יהיה פתוח לציבור כמפורט בכתב האישום, ואם הדיונים בעניינין יתקיימו בדלתיים פתוחות (בהנחה שישמעו הוכחות בתיק). לא הובהר באיזה יתרון עסקי יזכו מתחרי ומתחרות המבקשות אם נתונים אלה יהיו פומביים וכיצד חשיפת ההתנהלות הפיננסית של המבקשות מול רואה החשבון המבקר תביא לפגיעה חמורה ובלתי מידתית בהן.

מנגד, קיים אינטרס ציבורי חשוב בפרסום ההליך והנתונים האמורים - הציבור רשאי לדעת שנגד המבקשות - חברה פרטית ומנהלת פעילה בה - מתנהל הליך פלילי בענין מיסוי; הציבור רשאי לדעת שהמדינה טוענת נגד המבקשות שהן לא הגישו דו"חות שנתיים אודות הכנסותיהן מהעסק; הציבור רשאי להסיק, מהמחזורים העסקיים הנזכרים בכתב האישום, מה שיעור ההכנסות שהיו אמורות להיות מדווחות בשני הדו"חות השנתיים שלא הוגשו - כך יוכלו פרטים או חברות בציבור לכלכל צעדיהן מול המבקשות, למשל כאלה השוקלים להתקשר עמן בחוזים עסקיים, כאשר לפרטים המנויים בכתב האישום, כמו גם לדיונים שיתקיימו בעניינין של המבקשות, יכולה להיות השפעה על החלטותיהם ועל הכדאיות שבהתקשרות עם המבקשות (ראה **ענין יהל הנ"ל**, בפסקה 13).

10. לאור האמור לעיל, באתי לכלל מסקנה שיש להעדיף פרסום של העניינים מושא הבקשה, מכוח עיקרון העל של פומביות הדיון ואינטרס ציבורי חשוב, על פני אינטרס המבקשות שלא לפרסמם.

11. המבקשות הפנו לסעיפים 231 ו-232 לפקודת מס הכנסה וטענו שהן נהנות מסודיות על הנתונים הפיננסיים הנזכרים בכתב האישום ועל אלה שהדיונים בעניינין ייסובו סביבן. אין בידי לקבל את הטענה. סעיף 231 לפקודת מס הכנסה דן בחובת הסודיות החלה על הממלאים תפקידים רשמיים בביצוע הפקודה וקובע כי "**הממלא תפקיד רשמי בביצוע הפקודה, או המועסק בביצועה, חייב לראות כל תעודה, ידיעה, דו"ח, רשימת שומה או העתק מהם, והם מתייחסים להכנסתו של אדם או לפרט שבהכנסתו כדבר שבסוד ושבהימנות אישית ולנהוג בהם על דרך**

זו". תכליתו של סעיף זה ברורה והיא דומה לחובה המוטלת על כל בעל תפקיד ציבורי שיש לו נגישות לעניינים פרטיים, רכושיים, כלכליים ועיסקיים של חשודים או נאשמים מכוח תפקידו - חוקרים, תובעים וכדומה - שלא לגלות עניינים פרטיים אלה מטעמים של שמירה והגנה על פרטיות. ואולם, סעיף 232 לפקודה מבהיר מתי גילוי המידע האמור לא ייחשב להפרת חובת הסודיות, וקובע - "מי שנתמנה לפי הוראות הפקודה, או מי שמועסק בביצועה, לא יידרש להראות לבית משפט כל דו"ח, תעודה או שומה, או לגלות לבית המשפט או להודיע לו, כל דבר שהגיע לידיעתו אגב מילוי תפקידו לפי הפקודה, אלא במידה שדרוש לעשות כן להפעלת הוראות הפקודה או מתוך כוונה לתבוע לדין על עבירה שנעברה במס הכנסה, או תוך כדי בירור תביעה כאמור". דהיינו, כאשר מדובר במידע שהגיע לממלא תפקיד רשמי באכיפת פקודת מס הכנסה, גילוי דו"חות ועניינים שהגיעו לידיעתו אגב מילוי תפקידו לפי הפקודה, לא ייחשב לגילוי סוד אסור, במידה והדבר נעשה מתוך כוונה לתבוע לדין על עבירה שנעברה במס הכנסה - בדיוק כבמקרה שלפנינו.

12. נטען שהמידע הנזכר בכתב האישום (פרסום מחזוריה העיסקיים השנתיים של מבקשת 1) אינו נחוץ להוכחת העבירות ופוגע, שלא צורך, בפרטיות המבקשות. ואולם, תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 קובע כי לצורך גזירת הדין יתחשב בית המשפט, בין היתר, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק), כשבנסיבות ביצוע העבירה יש לשקול, בין היתר, את הנזק שנגרם מביצוע העבירה (סעיף 40ט' לחוק). ציון מחזוריה העיסקיים השנתיים של מבקשת 1, כפי שזו דיווחה לרשויות מע"מ, יכולים לרמוז וללמד על הנתונים שהיא אמורה היתה לכלול בדו"חות השנתיים שהיה עליה להגיש לרשויות מס הכנסה, ומכאן, חיוניים לשקילה בעת גזירת הדין, ככל שמבקשת 1 תורשע במיוחד לה.

13. ב"כ המבקשות מבקש ללמוד לעניינו מענין יהל הנזכר לעיל וטוען שיש לדון בעניינים של המבקשות בדלתיים סגורות, ובסופו של ההליך, אם יתרשם בית המשפט שלא עלו עניינים העלולים לפגוע במבקשות ובסודם המסחרי, כי אז יהיה ראוי ליתן החלטה משלימה המתירה את פרסום תוכן הדיונים.

ענין יהל הנזכר דן בבקשת רשות ערעור על פסק דין שניתן נגד המבקשים בהליך ערעור מס אזרחי שהתנהל בדלתיים סגורות בהתאם לסעיף 154(ג) לפקודת מס הכנסה, במסגרתה ביקשו המבקשים לאסור פרסום שמם בגין העובדה שהדין התנהל בדלתיים סגורות וכן בשל החשש לפגיעה חריפה בפרטיותם ובבטחונם.

לענין תכלית סגירת הדלתיים באותו הליך אכן נקבע בפסקה 11 -

"סגירת הדלתיים מכוח סעיף 154(ג) לפקודה נועדה לאפשר לנישום למסור מידע מלא על עסקו והכנסותיו, בלי לחשוש מגילוי סודות מסחריים. זאת, על מנת שניתן יהיה לגבות מהנישום "מס-אמת", המתבסס על נתונים מלאים. הדלתיים בהליך נסגרות לפני שהנישום חושף את פרטי המידע. כך מובטח לנישום מראש - טרם ידיעת הפרטים אותם הוא עומד לחשוף - כי הוא יוכל לגלות את המידע שברשותו ללא חשש, וכי ככל שהמידע שימסור אכן יימצא ככזה שלא ראוי לפרסמו, ניתן יהיה למנוע את הפרסום. מטבע הדברים, התמונה משתנה לאחר שההליך מסתיים. בשלב זה, פרושים לפני בית המשפט כל פרטי המידע שנחשפו, ובאפשרותו לשקול בדיעבד את טיבם ואופיים, ואת הנזק שעלול להיגרם מפרסומם... מובן כי לא כל אימת שנסגרו הדלתיים בהליך, נכון יהיה להטיל מגבלות על פרסום פסק הדין. מהלך זה יהא מוצדק רק אם הפרטים שנחשפו יצדיקו זאת. על בית המשפט להפעיל אפוא שיקול דעת, ולבחון האם התכלית שלשמה נסגרו

הדלתיים עודנה קיימת כך שהפרסום יעמוד בסתירה למטרת סגירת הדלתיים. בהקשר הזה, הכלל הוא שיש לפרסם את פסק הדין במלואו, בעוד שהטלת מגבלות על הפרסום שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נמצא כי אכן קיימת סתירה כאמור".

ואולם בהמשך, קבע בית המשפט -

"בהליך דנן, המבקשים לא מסרו מידע המהווה סוד מסחרי. אמנם, הם חשפו פרטים רבים במהלך ההליך, אך מדובר בפרטים בעלי אופי סטנדרטי, הנחשפים כדרך שגרה במרבית ההליכים המערבים שאלות מיסוייות".

14. בענייננו, אין מדובר בהליך ערעור מס אזרחי שסעיף 154(ג) לפקודת מס הכנסה חל עליו וקובע היפוך הכלל, לטובת סגירת הדלתיים, אלא בהליך פלילי שעיקרון העל של פומביות הדיון בהתאם לסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה ולסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט חל עליו. ככזה נדרשים טעמים כבדי משקל לשכנע את בית המשפט לקיים את הדיונים בו בלתיים סגורות ולאסור פרסום של עניינים הנדונים בו. כאמור, לא הוכח לפניי שייגרם למבקשות נזק חמור אם הדיון בעניינן יתנהל בדלתיים פתוחות; לא הוכח לפניי שפרטי המידע הכלולים בכתב האישום ואשר עתידים להיות נדונים במהלך המשפט עונים על הגדרת "סוד מסחרי"; ואף אם מדובר בסוד מסחרי, לא הוכח לפניי נזק חמור שייגרם למבקשות, לא כל שכן יתרון עסקי שמתחרותיהן תשתגנה, אם הדיון יתקיים בפומבי.

15. לאור האמור לעיל, מצאתי לדחות את הבקשה.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

**ניתנה היום, י"א חשוון תשפ"ג, 05 נובמבר 2022,
בהעדר הצדדים.**